

Kinder Torah®

Parashas Emor

Dedicated in Loving Memory of Avigdor Ben Avraham and Breina Chaya Bas Efraim
Mr. and Mrs. Victor Groffman ז"ל ❖ Yahrzeit ז"א ז"ה

The Holy Name

“Yes, can I help you sir?”

The man hesitates a bit. He is coming to exchange a shirt that he bought a month ago and he does not have a receipt.

“Yes, please. I bought this shirt here and the style does not suit me. Can I exchange it for a different one?”

“Surely, sir. Which one would you like?”

“A plain one like the one that I am wearing.”

The store owner goes to look for the shirt. He returns empty handed.

“I am sorry sir, we do not have any more shirts like that.”

“Do you plant to order more soon?”

“I’m afraid not. Would you like your money refunded?”

“Yes, please.”

“How much did you pay for the shirt.”

“I bought it on sale. Five shirts for \$50. That comes out to \$10 per shirt.”

“Not exactly. That sale was special. Four shirts alone really sell for \$50. I threw in the fifth shirt free. I can only refund \$7 for this shirt.”

The man is dumbfounded. It seemed so straightforward. Five shirts for \$50 is \$10 per shirt. Why is this man trying to short-change him?

“I don’t understand. Why is this not \$10 per shirt?”

“I explained that this shirt was for free. I really do not have to refund the money. Seven dollars is really a good deal. Take it or leave it.”

The man begins to get upset. He really wants to raise his voice and tell the store owner how unfair this is. However, he stops himself. “I am a religious Jew,” he thinks. “People look at me and judge me. I could influence their opinion about the entire Jewish people. Worse than that, I could disgrace Hashem’s name. The Torah commands us, ‘You shall not desecrate My Holy Name’ (Vayikra 22:32). I will keep quiet. Three dollars is not worth making a chilul Hashem (disgrace of the Holy Name).”

“Thank you. I will take the seven dollars. Have a good day.”

“Thank you sir.”

The man rushes off to his next errand. His daughter’s schoolbag has a broken buckle. It is seven years old, but has a lifetime

guarantee. He is going to have it fixed.

“Can I help you sir?”

“Yes, please. This schoolbag has a broken buckle. Can you fix it.”

“Certainly, but it will cost three dollars.”

“But it has a lifetime guarantee.”

“That guarantee is only on the sewing of the seams, not the buckle.”

“Oh well,” the man thinks. “There goes another three dollars.”

“Never mind. I’ll fix it for free.”

In less than a minute, the man has a new buckle on his daughter’s schoolbag.

“Thank you very much, sir.”

“My pleasure.”

The man thinks to himself. “I did not make a chilul Hashem at the first store over three dollars. Now I got this three dollar buckle for free.” The man smiles, as he feels Hashem smiling down upon him.

Kinderlach . . .

We are Hashem’s ambassadors. People are watching us all of the time. How do we act? Do we behave nicely and make a Kiddush Hashem (sanctify His Name)? Or chas veshalom (G-d forbid) the opposite. Be a good ambassador. Show everyone how wonderful Hashem really is.

Rebbe Akiva’s Students

“What a terrible tragedy! Twenty four thousand people killed!”

“What was it? Mudslides in Chile?”

“No.”

“Earthquake in China?”

“No.”

“Tsunami?”

“No.”

“Please tell me. I must know.”

“The Gemora (Yevamos 62b) tells the story. Rebbe Akiva had 12,000 pairs of students from the town of Gvas to Antifras who all died suddenly because they did not give the proper respect to one another. The world was void of Torah until Rebbe Akiva came to the south of the land of Israel and taught five new students: Rebbe Meir, Rebbe Yehuda, Rebbe Yosi, Rebbe Shimon, and Rebbe Elazar ben Shamua. These new students disseminated the Torah. The others all perished between Pesach and Shavuos, from a painful disease called ‘ascora.’”

“Oy va voy, 24,000 yeshiva students died! So many! How could it be? Was

their sin so terrible?”

“The Maharal explains that the time between Pesach and Shavuos is a time to prepare ourselves to receive the Torah. This preparation involves perfecting our character traits. One of the crucial aspects that we must work on is honoring our fellow Jews. It is so important that the Maharal calls it the essence of life. Those who did not value the essence of life were not permitted to continue living. They died from ‘ascora,’ a disease of the throat. Speech comes from the throat: therefore, this disease is associated with sins pertaining to speech. This is the meaning of the verse, ‘Life and death are dependent upon one’s speech’ (Mishlei 18:21).”

Kinderlach . . .

We should use the wonderful gift of speech that Hashem gave us to honor each other and to learn His Torah. Listen to what your Rebbe is saying. Let your chavrusa finish speaking before you comment on what he is saying. If you feel that he is incorrect, tell him in a respectful way. That is the proper way to speak. B’ezras Hashem, we will all work on honoring each other and merit long lives, filled with blessing.

Anticipation

“Chaim, it’s time to get up. Today is the big day. Today is the day you receive your special gift.”

Chaim practically jumps out of bed.

“Oh boy, I can hardly wait! I have been thinking about this gift for weeks. I have even been counting the days.”

❧ ❧ ❧ ❧ ❧

“You shall count for yourselves from the day after Shabbos” (Vayikra 23:15). This is the mitzvah of counting the Omer. We can all identify with Chaim. How many of us have felt this anticipation of a big event such as a bar mitzvah, a vacation trip, or a special gift? We are so anxious that we can’t wait for each day to pass. The Sefer HaChinuch explains that the Torah is the biggest gift that a person could receive. Therefore we count the days from after Pesach until Shavuos, the time of the receiving of the Torah on Har Sinai.

Kinderlach . . .

How many days have we counted so far? We are getting closer and closer to Shavuos. Let us all prepare ourselves to receive the Torah by strengthening our learning and our relationships with people and Hashem.

הגדרת לבנר

פרשת אמור

תלמידי רבי עקיבא

"איזו טרגדיה נוראה! עשרים וארבעה אלף איש נהרגו!"
 "מה זה היה, מפולות בוץ בצ'ילה?"
 "לא"

"רעידת אדמה בסין?"
 "לא"

"תגיד לי בבקשה, אני מוכרח לדעת"

"הגמרא ביבמות (ס"ב, ע"ב) מספרת את הספור. לרבי עקיבא היו שנים עשר אלף זוגות תלמידים מן העיר גבת ועד אנטיפרס וכולם מתו פתאום משום שלא נהגו כבוד איש ברעהו. והעולם היה שמם מן התורה עד שהלך רבי עקיבא לדרומה של ארץ ישראל ולימד חמישה תלמידים חדשים: רבי מאיר, רבי יהודה, רבי יוסי, רבי שמעון ורבי אלעזר בן שמעון. תלמידים חדשים אלו הפיצו את התורה וכל השאר מתו בין פסח לשבועות ממחלה נוראה הנקראת 'אסכרה'"

"אוי ואבוי, עשרים וארבעה אלף בחורי ישיבה מתו? האם החטא היה חמור כל כך?"

"המהר"ל מסביר שהזמן שבין פסח לשבועות הוא התקופה בה אנחנו מכינים את עצמנו לקבל את התורה. הכנה זו כוללת את תיקון המידות. אחד הדברים החשובים ביותר עליהם עלינו לעבוד הוא כבוד התורה וכבוד אלה הלומדים אותה. זה כל כך חשוב עד שהמהר"ל מכנה את כיבוד הזולת, עצם החיים. אלה שלא כבדו את עצם החיים, לא הורשו להמשיך לחיות. הם מתו מ'אסכרה' שהיא מחלה של הגרון. דבור בא מן הגרון, והרי 'מות וחיים ביד הלשון' (משלי י"ח, כ"א)."

ילדים יקרים...
 עלינו להשתמש במתנה הנפלאה שנתן לנו ה', הדיבור, כדי לכבד האחד את השני וכדי ללמוד תורה. הקשיבו למה שאומר הרבי. תנו לחברותא שלכם לגמור לדבר לפני שאתם מגיבים על דבריו. אם נראה לכם שהוא טועה, אמרו לו זאת בכבוד. זוהי הדרך הנכונה לדבר. בעזרת ה', נכבד האחד את השני ונזכה לחיים ארוכים מלאי ברכה.

עפיה

"חיים, הגיע הזמן לקום. היום הגדול הגיע. היום אתה מקבל את המתנה המיוחדת."

חיים מונק מהמטה.

"איזה יופי. אני כבר כל כך מחכה. שבועות שאני חושב על המתנה הזאת. ממש ספרתי את הימים."

סג סג סג סג

"וספרתם לכם ממחרת השבת" (ויקרא כ"ג, ט"ו). זוהי מצות ספירת העומר. כולנו יכולים להזדהות עם חיים. רבים מאתנו חוו את הצפיה למאורע חשוב כמו בר מצוה, טיול, או מתנה מיוחדת, את ההרגשה שכבר אין סבלנות לחכות עד שיחלוף כל יום ויום. ספר החינוך מסביר שהתורה היא המתנה הגדולה ביותר שאפשר לקבל. משום כך אנחנו סופרים את הימים מפסח עד שבועות, זמן קבלת התורה על הר סיני.

ילדים יקרים...
 כמה ימים ספרנו כבר? אנחנו מתקרבים עוד ועוד לשבועות. בואו נכין את עצמנו לקבלת התורה על ידי כך שנחזק את לימוד התורה ואת יחסינו עם חברינו ועם ה'.

קידוש שם שמיים

"אפשר לעזור לך, אדוני?"

האיש היסס מעט. הוא בא כדי להחליף חולצה שהוא קנה לפני חודש, ולא היתה לו הקבלה בידו.

"כן, בבקשה. קניתי את החולצה הזאת כאן, והיא איננה מוצאת חן בעיני. האם אני יכול להחליפה באחרת?"
 "בודאי, אדוני. איזה חולצה אתה רוצה?"
 "חולצה פשוטה, כמו זו שאני לובש."

בעל החנות הלך לחפש את החולצה. הוא חזר בידיים ריקות.

"אני מצטער, אדוני. אין לנו עוד חולצות כאלה."

"האם אתה מתכוון להזמין עוד?"

"לא. אני מצטער. האם אתה רוצה לקבל כסף בחזרה?"

"כן, בבקשה."

"כמה שילמת עבור החולצה?"

"קניתי אותה במבצע. חמש חולצות תמורת 150

ש"ח. זה 30 ש"ח לחולצה."

"לא בדיוק. המכירה הזאת היתה מיוחדת.

בעצם, המחיר של ארבע חולצות הוא 37.5

ש"ח, והחולצה החמישית היתה בחינם. אני

יכול להחזיר לך רק 20 ש"ח עבור חולצה זו."

האיש היה נבוך. אם חמש חולצות עולות 150 ש"ח פירושו של דבר שכל חולצה עולה 30 ש"ח. מדוע האיש הזה מנסה לא לתת לו את המגיע לו?

"אינני מבין. מדוע זה לא 30 ש"ח לכל חולצה?"

"הסברתי לך. החולצה הזאת היתה בחינם. האמת היא,

שאינני צריך לתת לך כסף בכלל. תשמח שאתה מקבל 20 ש"ח.

אם אתה רוצה - קח."

האיש החל להתרגז. הוא באמת רצה לצעוק על המוכר ולומר לו כמה שאין זה הוגן. אך הוא עצר בעד עצמו. "אני יהודי דתי", חשב לעצמו. "אנשים יביטו בי וידונו אותי. אני עלול להשפיע על מה שהם יחשבו על יהדות בכלל. גרוע מכך, אני עלול לחלל שם שמיים. התורה מצווה אותנו 'ולא תחללו את שם קדש' (ויקרא כ"ב, ל"ב). עדיף לשתוק. 10 שקלים אינם סיבה לחלל שם שמיים."

"תודה. אני אקח את 20 השקלים. כל טוב לך."

"תודה, אדוני."

האיש מיהר ליעדו הבא. האבזם של התיק של בתו נשבר. התיק אמנם היה כבר בן שבע שנים, אך האחריות עליו היתה לכל החיים. הוא ניגש לחנות כדי שיתקן אותו.

"אפשר לעזור לך, אדוני?"

"כן, בבקשה. האבזם של התיק הזה נשבר. האם אתה יכול לתקן אותו?"

"כן, אך זה יעלה 10 ש"ח."

"אבל האחריות היא לכל החיים."

"האחריות היא רק על התפרים, לא על האבזם."

"אהה", חשב לעצמו האיש. "עוד 10 ש"ח הולכים לי היום."

"לא חשוב, אתקן לך את זה בחינם."

תוך דקה הוצמד לתיק אבזם חדש.

"תודה רבה לך, אדוני."

"על לא דבר."

האיש חשב לעצמו: "בחנות הראשונה נזהרתי מלחלל שם שמיים רק בגלל 10 ש"ח. וכעת קיבלתי את האבזם הזה, השווה 10 ש"ח, בחינם." הוא חיך לעצמו, וחש שהקב"ה מחייך אליו.

ילדים יקרים...
 אנו השגרירים של ה' בעולם. אנשים מביטים בנו כל הזמן ובוחנים אותנו: כיצד אנחנו מתנהגים? האם אנחנו מתנהגים באדיבות ומקדשים שם שמיים? או שחש ושלום, ההיפך? היו שגרירים טובים. הראו לכולם כמה נהדר להיות יהודי שומר תורה ומצוות.